

Feris işçileri söke söke haklarını aldı

YURTTA POLİTİK BUNALIM SÜRÜYOR

8 gün süren grev sonunda ceketlere 15p, yeleklerle 5p, haftalıkla £4-£6 arası zam alındı. Yılda 25 gün ücretli tatil hakkı sağlandı

25 Kasım Pazartesi sabaha Londra'da başlayan ve 12 gün sürmüş Feris Konfeksiyon Fabrikası grevi işçilerin zaferiyle sona erdi. 2 Aralık Pazartesi günü patron Hüseyin Kasım işçilerin isteklerine boyun eğmek zorunda kaldı. Yıllık maaş artırımında 3 Aralık Salı günü işbaşı yapıldı.

Feris işçileri grevin ilk günü fabrika önünde grev özcülüğünde

Millet Meclisi, Sadi İrmak hükümeti (1)ne 17'ye karşı 358'le güvensizlik gösterdi. Güvenoyu verenler Saadet Partisi'nin 3 milletvekili Alpaslan Türkeş, Muzaffer Kemal Erkovan, Ali Fuat Eyüboğlu ile Fevziyeoğlu'nun gerici Cumhuriyetçi Güven Partisi'nden 11 milletvekili, 1 MSP'li, 2 de bağımsız oldu.

CHP Erzincan Senatörü Nişanlı Ünal, Sadi İrmak hükümeti için bu "muhtaratsız bir 12 Mart'tır" dedi. Nişanlı Ünal, İrmak'ın, "Nihat Erkin'in engin tecrübesinden yararlandım" sözlerini şiddetle eleştirdi. "İrmak'ın engin tecrübeli devlet adamı, 12 Mart'ta Tür-

(Arkası 4. sayfada)

GREV NASIL BAŞLADI?

Grev gidilmeden önce işverene iletilen ücret artış isteklerini işveren toptan reddetti. Hiçbir şekilde bu istekleri kabul edemeyeceğini söyledi. Bunun üzerine hepsi İngiltere Terziler ve Elbise İşçileri Sendikası'na kayıtlı bulunan işçiler, İngiltere Türkiye İşçiler Birliği aracılığıyla sendikaya başvurular. İşçiler Birliği ile birlikte yapılan toplantılardan sonra 25 Kasım'da

greve gidilmesi kararlaştırıldı. Pankartlar hazırlandı. Grev stratejisi çizildi.

Pazartesi sabaha saat 8.30 da bütün işçiler fabrika kapısında hazırlandılar. Ellerinde pankartlarla 35 kadar işçi fabrika kapısını ablukaya aldılar. Sabah işyerine gelen patron kapıdaki işçileri görünce neye uğradığını şaşırarak

GREV SÜRÜYOR

İlk gün neye uğradığını şaşırarak işveren, bu ilk karşılaş-

ma geçince, "grev nasıl olsa bir iki gündün fazla sürmez, dağılıp giderler" umudunu la direnmeye başladı. İlk gün böyle geçti.

İkinci gün sendika ile görüşmeyi kabul eden işveren, bu görüşmede bütün istekleri geri çevirdi. Bundan sonraki dört gün grevci işçiler için çetin günlerdi. İşveren grevi kırmak için her yola başvurdu. Grev yerine fedailer getire -

rek, grevcilere gözdağı vermek istedi. Fabrika kapısında kavga çıkarmak ve polisleri grev ve müdahalesini sağlamak için çeşitli tahrikler yaptı. Grevi kırmak için dışardan işçi getirmeye çalıştı. Fakat bütün bunlar olduğu gibi geri tepti. İşçilerden hak ettikleri derisi alan fedailer bir da ha görmediler.

(Arkası 4. sayfada)

Grev dalgası yurdu sarıyor

Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne, panzer tanklarına, polis coplarına ve Sıkı Yönetim yasalarına rağmen mesleklerde işçi sınıfımızın her türlü sömürü ve baskıya karşı direnişi genişliyor, güçleniyor.

(Arkası 4. sayfada)

İşveren-sarı sendikacı ortaklığına karşı

Wimpylerde işçiler greve hazırlanıyor

Londra'daki Wimpy ve lokanta işçileri, patron Ali Salih'in yeni oyunlarına karşı kararlı mücadelelerini sürdürüyorlar. İşçilerimiz bu arada saman zaman bazı sarı sendikacıların ters tavırlarına, a yakbağı olmalarına karşı da mücadele etmekte zorunda kalıyorlar.

17 Kasım Pazar günü Sendika Bölge yöneticisi Jack Lucas ile işçi temsilcilerinin yaptığı toplantı sert ve tartışmalı geçti. Jack Lucas, London Eating Houses'da çalışan işçilerin sendika adatlarının bugün değerini yitirdiğini söyledi. Bu durumdaki işçilerin sendika üyesi sayıla-

mayacağını iddia etti. İşçi temsilcileri bu iddiaya karşı çıktılar. Bir yıl önce, işverene adatların girerlik tarafından kesilmesini kabul ettirdiklerini belirttiler. Sendikamızın bu anlayışı işlemeye koymasından kendilerinin sorumlu olmadığını söylediler. Ayrıca 28 Kasım Perşembe gününe kadar, sendika adatları ve ücretler konusunda isteklerini yerine getirmeye, grev ve çıkacaklarını ifade ettiler.

İşçi temsilcilerinin bu kararlı tutumuna karşısında gerileyen Jack Lucas, 19 Kasım Salı günü işverene bu konuda bir görüşme isteyeceğini söyledi.

(Arkası 4. sayfada)

İTÖF 12.Kongresinden daha güçlü olarak çıktı

(Arkası 4. sayfada)

Dünyamız güzel. Mesleketimiz girin. Nispetleri saymakla bitmez. Hayat taptane, canlı, cıvalı cıvalı. Dünya halkları, Türkiye insanı, genç - yaşlı, hep barıştan yana. Mutluluğu özleyiyorlar.

Ama hâlâ açlık var dünyada ve meslekette. Sefalet var. Adaletsizlik var. "Yarın ne olacak?" kuşkusuz, kaygısı var. Niye bütün bunlar?

Kimdir, nedir bütün bu açlığın, sefaletin, savaşın, her türlü sömürü ve adaletsizliğin sebebi, sorumlusu?

Kimdir, nedir bu düşman? Bir tek söziye: **EMPERYALİZM** dir.

Emperyalizmdir ekonominin, aşırısı göz koyan. Emperyalizmdir bu yılan, bu çiyen.

İyi tanıyalım, iyi bilelim bu düşmanı. Ki bir an önce kılını kazıyacak daha kolay olsun, daha az acılı, daha az agrılı olsun.

Emperyalizm savaş demektir

Dev tekelci şirketler, onların hükümetleri kâr için, sömürge ve pazarlar, ham maddeler için, dünyayı paylaşmak için hep insanları birbirine

kırdırdılar. Savaşlar çıkardılar. Bu savaşlarda milyonlarca insan hayatını kaybetti, sakat kaldı.

Birinci Dünya Savaşı (1914-1918)

10 milyon ölü
20 milyon sakat
338 milyar dolar değerinde mal ve eşya yerle bir oldu.

Emperyalizmin kâr ve iktidar hırsı bir dünya savaşıyla bitmedi. Faşist İtalya, Habsburgistan'ı işgal etti. Nazi Almanyası, Avusturya'ya el koydu. Franko faşizmi, İspanya Cumhuriyetini kanla boğdu. Emperyalizmin en gerici unsurlarının açık diktatörlüğü demek olan faşizm, 1941'de dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği'ne saldırdı.

İkinci Dünya Savaşı (1939-1945)

54 milyon ölü
90 milyon yaralı
28 milyon sakat
4 bin milyar dolar değerinde mal ve eşya yerle bir oldu.

Bu savaşta

375.000	İngiliz
400.000	İtalyan
405.000	Amerikalı
650.000	Fransız
1.000.000	Çinli
1.706.000	Yugoslav
2.000.000	Japon
6.000.000	Polonyalı
6.000.000	Alman
20.000.000	Sovyet yurttaşı hayatını kaybetti.

Savaş kârları

Emperyalizm, insanlık için ölüm kan ve harabe oldu. Dev şirketler, silah fabrikaları ise kasalarına milyarlarla doldurdular.

İkinci Dünya Savaşı'nda, Amerikan şirketleri 123 milyar dolar, Alman tekelileri 70 milyar mark kâr yaptılar.

1945'den sonra 97 yerde savaş çıktı

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, dünya nüfusunun yarısından fazlasının yaşadığı 61 ülkede emperyalizm savaşlar çıkardı. Bu savaşların 29'una İngiltere, 12'sine Fransa, 4'üne Portekiz, 3'üne İsrail doğrudan doğruya katıldı. Asya'da 47, Afrika'da 27, Amerika kıt'asında 23 yerel savaş ve askeri hareket oldu.

Avrupa'da ise savaşın önlenmesinin ana nedeni, sosyalist ülkelerin ekonomik ve askeri gücüdür. Ne var ki, bu kıt'ada savaş göze almayan emperyalistler, her türlü politik, ideolojik ve askeri kışkırtmalardan geri durmadılar.

Ve emperyalizm, her fırsatta savaşı körüklemek için elinden geleni ardına koymadı, koymuyor. Sömürü alanı daraldıkça, artileridele saldırılarına da atılıyor.

Amerika'nın Vietnam'daki barbarlık

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, insanlığın tanık olduğu en geniş çapta yığınsal cinayetler, kıyas Amerika Birleşik Devletleri tarafından Vietnam halkına karşı işlendi.

Emperyalist yılanın başı Amerika, Vietnam'da 11 yıl, cinayet ve gaddarlığın her türlü sine bağlandı. Güney-Doğu Asya'daki bu küçük ülkenin bağımsızlık ve sosyalizm yolundaki mücadelesini boğmak için kuraya 2,5 milyon asker yolladı. 6 yıl süren ikinci Dünya Savaşı'nda atılan bombalardan 100'den fazla daha fazla bomba ve şehitli gaz

İnsanlığın savaş ve

Vietnam'a yegirdildi. Güney Vietnam'da sivil halktan 1 milyon 350 bin kişi ölü ve yaralandı. 6 milyon Güney Vietnamlı evsiz - barınaksız kaldı.

Ne var ki, yigit Vietnam halkı boyun eğmedi. Bağıt Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin, diğer barışsever ülkelerin de desteği ile Amerikan emperyalizmini yendi, bağımsızlık ve özgürlüğünü korudu.

Bu savaşlarda 56 bin Amerikan askeri öldü. Barıştan yana olan Amerikalılar, Vietnam'da savaşmaya yanaşmadı. Kimi askerlik belgelerini yaktı, Vietnam'a gitmedi; bir kısmı da Vietnam halkının yanında dövüştü.

Vietnam savaşı ve em

Vietnam savaşı'nın başında Amerika'daki dev silah atak, bu barbarlığın nedeni

Silah şirketi	1964 yıl
General Motors	5 milyar
Ford	4 milyar
General Electric	3 milyar
Boeing	1 milyar
United Aircraft	1 milyar
General Dynamics	1 milyar
Dow Chemicals	640 mily

Geçmişte de savaşlar oldu. İnsanlar hayatını kaybetti. Ama eski savaşlar, 20'nci yü

AMERİKAN EMPERYALİZMİN VİETNAM'DAKİ VAHŞETİ

İŞÇİ GÖZÜYLE

Yılmaz Akın

Birleşmiş Milletler

Dünya huzla değişiyor. Eskinin yerini yeni, kötünün yerini iyi, haksızın yerini haklı alıyor. Başımızdaki her fıkâketin sorumlusu emperyalizm gerilemek zorunda. Geriliyor da. Dünyada barış, demokrasi ve sosyalizmden yana olan güçler, her olaya agrılıklarına koyuyorlar.

Alanın Birleşmiş Milletler'i. 1945 yılında 51 devlet kuruldu, kimi emperyalist, çoğu da emperyalistlerin etkisi altında olan bu kuruluş, o zamandan bu yana değişti, değişiyor. 1945'den sonra dünya sosyalist sisteminin kurulması, yeni yeni ülkelerin bağımsızlıklarına kavuşması, sömürgeciliğin son kalıntılarının da çözümlenmesiyle Birleşmiş Milletler genişledi, büyüdü. Bugün 135 civarında devletin temsilcisi var Birleşmiş Milletler'ge.

Sosyalist sistemin kararlı barış taarruzu, gelişmekte olan ülkelerin, demokratik kamuoyunun mücadelesi sonucu dünyada güçler dengesi değişiyor. 1950'lerde birçok devlet Kore'ye asker gönderip, insanlara birbirine kırdırdığı günler epey gerilerde kaldı. Soguk savaşın yerini giderek uluslararası gerginliğin yumuşaması (detant) alıyor.

Dünya koşullarındaki değişimler, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın verdiği uzun mücadele sonucu, Türkiye hükümetleri de ister istemez bu gelişmelere ayak uydurmak zorunda kalıyor. 1950'lerde Kore saldırısına katılan, Ceza-yir'in bağımsızlığına karşı oy kullanan Türkiye, bugün 51 yonist saldırıların, Arap topraklarından, Filistin to-

praklarından çekilmesini Engölerin Birleşmiş Milletler kararını destekliyor. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün, Filistin halkının tek temsilcisi olduğunu kabul mecbur kalıyor.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda ilk kez devletler dışında bir örgüt temsilcisinin, Yasir Arafat'ın konuşması, Filistin Kurtuluş Örgütü'ne "mühahit" statüsünün tanınması, bu kuruluşun tarihindeki bir dönüm noktasıdır.

Ayrıca Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği, toprak bütünlüğü, bütün yabancı asker ve personelin geri çekilmesi, milticilerin yerlerine, yurtlarına geri dönmeleri konusunda, Birleşmiş Milletler kararı da oybirliğiyle alındı. Türkiye hükümeti de bu kararın altına imza koydu.

Ne var ki emperyalist ülkeler Birleşmiş Milletler'de de çeşitli manevralar çevirmek için geri duruyorlar. Son olarak, Afrika rejiminin Birleşmiş Milletler'den atılması, Güvenlik Konseyi'nde Amerika, İngiltere, Fransa gibi emperyalist devletlerin vetosuyla durduruldu. Bir zamanlar Birleşmiş Milletler'i bağ tacı eden emperyalistler, şimdi çıkan kararları karalamaya, gözden düşürmeye kalkıyorlar. Birleşmiş Milletler karar alır, ama uygulamaz, etkisi lâfta kalır, diyorlar.

Birleşmiş Milletler kararlarının yürürlüğe konulması, etkinliğinin sağlanması yoluyla, emperyalistlerin, emekçi halkın ve toplumsal ilerleme mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

AMERİKA, İLK ATOM BOMBASINI 1945 YILINDA JAPONYA'NIN HİROŞİMA ŞEHİRİNE ATTI. 100 BİN'DEN FAZLA İNSAN ÖLDÜ.

VIETNAM'DA AMERİKAN BARBARLIĞI

Savaş düşmanı Emperyalizm silâhlanma demektir

Emperyalist tekellerin kârları

1964-1968 yılları arasında emperyalist tekellere bir doların kaçınılmazına yeter.

Yıl	1968 yılı kârı (dolar olarak)
1964	22 milyar 760 milyon
1965	14 milyar 80 milyon
1966	8 milyar 380 milyon
1967	3 milyar 270 milyon
1968	2 milyar 410 milyon
1969	2 milyar 660 milyon
1970	1 milyar 650 milyon

Yıldaki emperyalist savaşlarla kıyas kabul etmez. Emperyalist savaşların yanında pek bodur kalır.

17'nci yüzyılda savaşlarda 3 milyon, 18'inci yüzyılda 5 milyon 200 bin, 19'uncü yüzyılda 5 milyon 500 bin insan öldü. 20'nci yüzyılda, emperyalizm döneminde ise, sadece 70 yılda 65 milyon insan savaşlarda hayatını verdi.

NATO'ya bağlanan Türkiye

NATO ülkeleri, bugüne dek savaş ve silâhlanmaya 1.721 milyar dolar harcediler.

Türkiye, 1952 yılında gerici Bayar ve Menderes hükümetleri zamanında NATO'ya kısıvrak bağlandı. Memleket toprakları, emperyalizmin kâr ve çıkarlarını koruyan bu sağ dıran savaş aygıtına peşkeş çekildi. 35 milyon metrekaşe toprağımızı tam 101 tane atom başlıkla Amerikan ve NATO üssü işgal etti.

Yirmi yıla aşkın bir süredir, değişik işbirlikçi hükümetler, halkımızın 300 milyar lıradan fazla parasını NATO'ya çarşur ettirdiler. Küçük bir kavilem sonucu çıkabilecek bir atom savaşında, en az 6 milyon insanımızı 81'inci yüzyıla bıraktılar.

Gayri sâfi millî hâsılası tüm NATO ülkelerinin binde altısı olan Türkiye, toplam NATO askerlerinin binde 82'sini besliyor.

Hâlâ 4 bin köyümüzde okul yokken, 13 bin köy okulu tek

dersaneliyken, halkın yüzde 45'i, kadınlarımızın yüzde 65'i okuma yazma bile bilmezken, sâdece millî savunma harcamalarına her yıl milyon ve milyar bütçelerinin toplamından fazla olagelmıştır.

Dehası, son Kıbrıs "çıkarma"ları 12 milyar liraya mal oldu ve ordu Kıbrıs'da kaç dakika, halkın belini bükken bu askeri harcamaların daha kaç peşkeşine kestirmek güç değil.

1 Kasım tarihli *Financial Times* gazetesinin Ankara'dan verdiği habere göre, Türkiye, Amerikan lisansıyla İtalya'da yapılan F - 104 savaş uçaklarından 18 tane sipariş etti. Ayrıca Amerika'dan 40 tane daha Phantom uçağı alınacak. Bu uçakların tanesi 84 milyon lira.

Emperyalizm tepeden tırnağa silâhlanma demektir

Bugün Amerika, İngiltere, Fransa, Federal Almanya, Japonya gibi emperyalist ülkelerde 50 milyon kişi doğrudan ya da dolaylı olarak askeri amaçlı işlerde çalışıyor. Bu ülkelerde bütün bilim adamları ve mühendislerin bir çeyreği askeri alanlarda görevli. Askeri "araştırma"lara 25 milyar dolar harcanırken, tabii araştırma için ayrılan para 4 milyar dolar buluyor bile.

Bu savaş ve yıkım araçlarının tehlikesini sibilhlerde canlandırabilmek için bir tek rakam vermek yeter: Bugün dünya insan başına düşen patlayıcı madde ve bomba miktarı 15 ile 30 ton arasındadır.

Baş emperyalist Amerika Birleşik Devletleri, iki Dünya savaşında askeri amaçlarla 281,4 milyar dolar harcadı. Amerika'nın son beş yıldaki askeri harcamaları ise 400 milyar dolar.

Amerikan askeri bütçesi, 1972'de 76 milyar 400 milyon, 1973'de 81 milyar 100 milyon, 1974'de 87 milyar 700 milyon dolara çıkarıldı. Bu bütçe 198 yıllık Amerika Birleşik Devletleri tarihindeki en kabarcık bütçedir.

Bir savaş aracı kaç patlıyor?

Silâhın cinsi

Silâhın cinsi	II. Dünya Savaşı sırasında fiyatı (dolar olarak)	Bugünkü fiyatı
1 uçak gemisi	55 mill.	545 mill.
1 destroyer	8.7 mill.	200 mill.
1 denizaltı	4.7 mill.	200 mill.
1 bomba uçağı	218,000	35 mill.
1 savaş uçağı	54,000	15 mill.
1 tüfek	31	150

Amerikan ordusunun bir çeyreği, 561 bin kişi, ülke dışındadır. 1920'lerde üç yabancı ülkede Amerikan askeri vardı. Bu sayı İkinci Dünya Savaşı'nda 39'a yükseldi. Bugün 64 ülkede Amerikan askeri bulunuyor.

Bir tek Vietnam'lıyı öldürmek için 50 bin dolar harcıyan Amerikan devleti, kendi ülkesindeki yaşlı vatandaşlara, emeklilere 53 dolar aylığı çok görüyor. Amerika'da 6 milyondan fazla insan işsiz. 26 milyon Amerikalı sefalet içinde yaşıyor.

Ve yine Amerika'da hâlâ 50 bin doktora ihtiyaç varken, bir pilotun "eğitim"ine 500 bin dolar gidiyor.

Niye bütün bunkur?

Emperyalizmin bütün amacı, halkların barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini boğmaktır. Bütün bu savaşlar, bu tepeden tırnağa silâhlanma, başta sosyalist ülkeler olmak üzere, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren halklara, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve demokrasi hareketine yönelmiştir.

Emperyalizm savaş Halklar ise barış istiyor

Emperyalizmin savaş kundakçılığına karşı, halklar barış için mücadele ediyor.

Bütün sosyalist ülkeler, Birleşmiş Milletler'e üye devletlerin ezici çoğunluğu tüm dünyada barışın sağlanması için yılmadan uğraşılıyor.

Sovyetler Birliği, yıllardır NATO'nun, Varşova Paktı'nın kaldırılmasına, Akdeniz'den 6. Filo'nun, tüm yabancı savaş gemilerinin çekilmesini istiyor. NATO ve Amerika buna yanaşmıyor. Sovyetler Birliği bu yolda ilk adım olarak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyesi beş büyük devletin

askeri harcamalarında yüzde 10 indiris yapılmasına, bu miktarın gelişmekte olan ülkelere verilmesini öneriyor.

Amerika yıllardır bu olumlu önerileri reddetti.

Asya dünyada güçler dengesi değişiyor. Emperyalizmin buna lına gittikçe derinleşiyor. Barış mücadelesi, bütün dünyada yananları her geçen gün biraz daha kavrayıyor, sarıyor.

ZAFER, BARİŞTAN YANA OLANLARINDIR!

EMPERYALİZMİN VAHŞETİ VE ÇOCUKLAR

VIETNAM

FİLİSTİN

İTÖF Kongresi

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu'nun (İTÖF) 12. Genel Kurul toplantısı 1 Aralık Pazartesi günü Londra'da Co-op Hall'de yapıldı. İngiltere'de öğrenim yapan 1500 civarında Türkiyeli öğrenciyi temsil eden İTÖF'ün yıllık Genel Kurul toplantısına 16 öğrenci demogünden 87 delege ve 150' nin üzerinde dinleyici katıldı.

Kongrede İngiltere'deki 650 bin öğrenciyi temsil eden İngiliz Ulusal Öğrenci Birliği (NUS), Kıbrıs Türk Demokrasi Demegi, Kıbrıs Türk Öğrenci Federasyonu ve Güzel Sanatlar Demegi'nin yolladıkları başara mesajları okundu.

Ayrıca grevde olan Feris öğrencilerinin Cemal Yılmaz ve London Eating Houses İşçi Temsilcileri Komitesi Başkanı Şenel Bakay'ın yaptıkları konuşmalar işçi-öğrenci dayanışmasının somut örnekleri oldu. Alkışlarla karşılandı. Öğrenciler, Feris öğrencileri grev sandığına bağışta bulundular.

İTÖF Yönetim Kurulu'nun bir yıllık çalışmasını özetleyen raporda, öğrencilerin konut, burs, okul ücretleri ve staj sorunlarına geniş yer verildi. Bu konuda İTÖF'ün İngiliz Ulusal Öğrenci Birliği ve Yabancı Öğrenciler Koordinasyon Komitesi'yle birlikte yaptığı çalışmalar anlatıldı.

İstisnasız bütün konuşmacılar ülke sorunlarına açıl yüreklilikle tartıştılar. Tüçkiye'deki faşist komando baskınlarına, faşizan gelişmelere karşı bütün öğrencilerin, bütün yurtsever ve demokratik güçlerin birliği, işçi sınıfının etrafında, tek cephede kenetlenmesi gerektiğini belirttiler. Faşizan kapardınmaların görüldüğü yerde emelini, kıskartmalara kapılmaması gerektiğini dile getirdiler. Avrupa'daki öğrenci federasyonlarının bir konfederasyon çatısı altında birleşmesinin uzun zamandır çözümlen bekleyen güncel bir sorun olduğunu belirttiler.

Öğrencilerin bir hizmetçi miç eklinde geçen Kongre'de eski Yönetim Kurulu'nun önerdiği adaylar seçildi. Daha sonra oybirliğiyle Uluslararası Öğrenci Birliği'ne üye olunması, Kıbrıs, Gili ve Filistin halklarıyla dayanışma ve diğer konularda olunan karar tasarıları oybirliğiyle kabul edildi.

Öğleğin saat 1'de başlayan Kongre, geceyarısı saat 1'de çok olgun bir hava içinde sona erdi.

YURTTA BUNALIM

(Bağı 1. sayfada)

Kiye aydınlarının belini karan karanlıktandır. Onun enin tecribesinde aydın düşünce kâtip düşünce vardır. Türkiye'yi karanlıklara gömen bu'ya' kârikâta vardır. Onun şunda yice Senato çatısı altında bulurması, ulus adına, demokrasi adına talihselidir. Sayın İsmak onun bu tecribelerinden mi yararlanacak? Bu Anayasa lükstür, Türk halkına çoktur diyen hukuk anlayışından mı yararlanacaktır?" dedi.

Kabris'da ordu "tam tayakkus" a geçirildi. Halkın gözleri dışa çevrilip, faşizm tepeden bindirilmek isteniyor. Harp masrafları, Milli Savunma bütçesi görülmemiş bir hâle yüzde 54 oranında arttırdı.

Öte yandan Amerika'ya bağımlılık daha da artıyor. Amerikalı senatör Robert Anderson, Temmuz-Eylül ayları arasında Türkiye'ye 40,5 milyon dolar "askeri yardım" yalpaladığını, 1973 yılının aynı döneminde bu miktarın 27,3 milyon dolar olduğunu söyledi.

Bir yandan da Sıkı Yönetim Mahkemesi savcuları idam üstüne idam fetvaları veriyor.

Son onbeş günde savcılar 16 idam cezası istedikler. Doğu Devrimci Kültür Ocakları İstanbul Şube Başkanı Hilmet Bozcallı 20 yıl ağır hapse mahkûm edildi.

Geçtiğimiz haftalarda faşist komandolar İstanbul, Ege, Marmara, Ege Üniversiteleri'nde Silvan'da, Topkapı Atatürk Yurdu'nda öğrencilerin üzerine saldırdılar. Çok sayıda öğrenci yaralandı.

Grev zaferi kutlandı

Feris Dikim ve Elbise işçileri ile İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği 8 gün süren grevi kutladılar. 5 Aralık Perşembe akşamı St. Peter's Hall, Frobbisher Road'da yapılan toplantıya diğer fabrikalardan da işçiler katıldı. Grevin ve kazanılan başarıların anlamı üzerinde konuşmalar yapıldı. Londra'da bir işçi lokali açılması gereği üzerinde duruldu. Grev Dayanışma Fonu'na toplanan paralar, toplantıda işçi temsilcilerine verildi. Toplantı birlikte söylenen türkî ve marşlarla sona erdi.

ÇAĞRI

İngiltere'deki işçilerimizin, sosyalist ve ilericilerin örgütlü İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin (İTİB) yıllık Genel Kurul toplantısına 15 Aralık Pazartesi günü Londra'da yapalım.

Bütün işçilerimize, sosyalistlere ve ilerçilere duyurulur.

Yer: Friends International Centre, Torrington Place, Londra, W.C.1

En yakın metro istasyonu Goodge Street ya da Warren Street

Başlama saati: 1.00

SÖKE SÖKE ALDILAR

(Bağı 1. sayfada)

İşverenin her türlü oyununa karşı işçiler yığıtçe direndiler. Grev mücadelesi bir okul oldu. İlericiler Birliği ile grevci işçiler, patronun bütün bölme çabalarına rağmen birbirlerine daha sıkı kenetlendiler. İşçiler asıl düşmanın kim, gerçek dostların kimler olduğunu daha iyi gördüler. Birlikte işçi şarkıları, marşlar öğrenildi. Hep bir ağızdan mücadele türkîleri söylendi.

Grev süresince her akşam İlericiler Birliği'nde toplanan işçiler, günün değerlendirmesini yaptılar. Ertesi gün izlenecek mücadeleyi üzerine tartışmalar yapıldı.

kararlar alındı.

Diğer işçiler destekliyor

Grevin birkaç hafta uzaması olasılığı düşünülerek, büyük bir dayanışma hareketi örgütlendi. Wimpys işçileri ve diğer fabrikalarda çalışan konfeksiyon işçileri arasında grev sandığına bağış toplandı. Bir gecede 150 pound toplanması bu dayanışmanın gücünü gösterdi.

Wimpy işçileri ve diğer işyerlerinden konfeksiyon işçileri grev yerine gelerek desteklerini belirttiler. Londra'daki bütün konfeksiyon fabrikalarında dalgalar ekiple bildiriler dağıtıldı. Bütün işçiler greve yarıdın için görev başına çağrıldılar. Yakındaki fabrikalardan İngiliz işçileri de fabrika önüne gelerek grevcilere başarılar diledi. Feris grevi etrafında gırdiye kadar görülmemiş bir birlik ve dayanışma oluştu. Bütün iş

le yapacaksınız. Yoksa greve çıkamazsınız."

Ertesi gün sendika binasına giden işçi temsilcileri Örgütme Komitesi, sendikacıdan görüşmeyi o gün ayarlamasını istedi. Uzun süren sert tartışmalardan sonra işverene mektup yazıldı. Ama görüşme günü yine belirlenmedi. Sendika Bölge temsilcisi Jack Lucas'ın bu ters tavır karşısında, Komite üyeleri patrona telefon ettiler. "Sabırsız kalmadı. Ya bugün görüşürsün ya da yarın greve çıkarız" dediler.

İşçilerin ve işçi temsilcilerinin bu kararlı tavır karşısında patron görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı. 12 Aralık Perşembe günü cevabını vereceğini söyledi. İşverenini bu gerilemesi, işçilerin birliği ve geçmesini gündüzüne kadar çalışan işçi temsilcileri Komitesi şayesinde oldu.

Öte yandan Wimpy ve lokanta işçilerinin kayıtlı olduğu Ulaşın ve Genel İşçiler Sendikası (TGWU) Ulusalarama Şube de çalışan sendikacı Arthur Dean'ın içinde alınıp işçilerin hiç sevmediği sarı sendikacı John Stevens'in yeniden bu işverene getirilmesi, işçilerimiz arasında tepki uyandırdı. Wimpy işçileri ve diğer Ulusalarama Şube üyeleri Arthur Dean'ın yeniden Şube'ye alınması için, Sendika Genel Yönetim Kurulu binası 8-nimde 6 Aralık Cuma günü sabah saat 10'da bir gösteri yapacaklar.

Wimpy işçileri

(Bağı 1. sayfada)

Salı günü işverenin danışmanı Mr. Harris, sendika ağatlarının şirket tarafından kesilebileceğini, yalnız bunun için Ali Salih'e danışacağını belirtti.

Patron ve danışmanın oyalamaları karşısında, 27 Kasım Çarşamba günü İşçi Temsilcileri Komitesi bir toplantı yaptı. Bu konuda işverene bir hafta mühlet tanıdı. Grev silâhını iyi kullanmasını bilen İşçi Temsilcileri Komitesi ve işçiler, işverene hemen bir görüşme istedikler. 3 Aralık Salı günü, İşçi Temsilcileri Komitesi, işverene görüşmek için gittiği zaman, sendikacı Jack Lucas görüşmeyi yaptıklarını, ağatların şirket merkezinde 3 Ocaktan itibaren kesileceği konusunda bir anlaşma imzalandıklarını söyledi.

İşçi Temsilcileri Komitesi, "bizden habersiz görüşme yapamazsınız" dediler. Jack Lucas, ters bir tavırla "benim başka işlerim var, girdin ne işiniz varsa kendiniz görün" karşılığına verdi.

İşveren isteklerden sadece sendika ağatlarının şirket merkezinde kesilmesini kabul etmesi üzerine, işçi temsilcileri ücretler konusunu görüşmeye gittiler. İşveren, görüşmeyi yapacağını, ama sendikacıların bir öneri gelmediğini söyledi. Komite üyelerinin cevabı şu oldu: "Şimdiye kadar iyi niyetimiz hep kötüye kullandın. Görüşmeyi biz işçi temsilcileri ile"

İŞÇİNİN SESİ 15 GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ SAHİBİ.....İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ (Avrupa Türkiyesi Toplumcuları Federasyonu'na bağlıdır) YAZIŞMA ADRESİ.....56 Mansfield Rd., L.FORD, ESSEX, ENGLAND MASRAFI: 10p.....Yıllık Abone: 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)